

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

satisfaciat, aut propter vanitatem, & ita cupiens hominibus placere, placet vere Dæmonibus, & displicet Angelis. Quemadmodum euenit Cisterciensi cuidam Monacho, qui cum præclaram valde haberet vocem, non tamen volebat canere, nisi diebus tolembus, in quibus magnus fiebat ad Chorum concursus. Cumque in quodam ex his diebus cum ingenti inani sua gloria cecinisset, valdeque sibi in cantu suo complacuisse: apparuit Dæmon in figura pueri cuiusdam turpis, & terribilis; & in omnium conspectu cum multis vultus distortionibus, & manum manu percutiens in modum sublationis, & irrisionis, dixit: ô, ô, bene, bene cantauit, Et ita euauit.

§. II.

SED ULTERIVS progredi debet, qui Diuinum Officium dicere cupit cum perfectione; studens supra necessariam intentionem prædictâ, alias adiungere puriores ac perfectiores: quæ sint quasi aurum aut argentum, aut lapides preciosi. Aurum est pura amoris Dei, eiusque gloriæ & laudis intentio, non quæsito alio præmio, aut mercede, quam debitum ei honorem deferre. Nam (vt ait S. Chryostomus) adeo præclara res est Deum laudare, vt licet nullum aliud præmium speraremus, satis magnum illud esset censendum, quod velit Deus Dominus noster nos in ipsius laudibus occupari, nam hoc est propriè ei gratis seruire: quamuis id non faciamus sine magno præmio, vt supra est dictum. Argentum est intentio propriorum orationis finium, quæ dirigitur ad impetrandam à Deo gratiam ipsi seruiendi, aut obtinendi animæ nostræ refectionem, qua obtineamus animum, & maiorem feruorem in Diuino obsequio. Lapidis preciosi sunt multitudo virtutum, quæ ipsam orationem comitantur, & vnaquæque proprium suum finem ei adiungit: licet enim simul quærere multos bonos fines virtutum, quæ cum ipsa conueniunt. Obedientiam scilicet, tanquam finem obseruandi præceptum; pœnitentiam, quasi finem pro delictis nostris satisfaciendi, misericordiam, applicando ipsam orationem pro necessitatibus viuorum atq; mortuorum; spem, optando præmia & gaudia æterna; animi gratitudinem, offerendo gratiarum actionem pro acceptis Beneficijs; Religionem, ad cultum debitum ei exhibendum; & Charitatem, ad magis ei placendum, eò quod dignissimus sit, cui exactè obediatur, cuique honor, & obsequium deferatur. Hanc Dauid optabat intentionem, cum Deo dicebat: *a dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo.* Quomodo autem incensum in altum ascendit, nisi propter vim ignis separantis, quod subtile est à terrestri, & facientis, vt quasi fumus fragrantissimus ascendat? Hunc igitur in modum ignis amoris Dei secernere debet à nostris orationibus quemcunque terrenum finem, mortificando vanitates, cupiditates, & quoscunque alios terrenos, & munda-

In vitis vitorum II Ordini, Cister. Spec. Exempl. verba Cantu. exempl. 1.

Serm. de laude Dei post lib. de orando Deum tom. 5. Tract. 1. c. 9.

a Psalm. 140. 2.

b. Apoc. 8. 4. nos fines: vt rectâ, in Deum ascendant, cum odore ingenis suavitatis. Ita
 vt b. *Angeli de quorum manib. ascendere solet fumus incensorum de orationibus*
 c. Cant. 3. 6. *Sanctorum coram Deo* (vrait S. Ioan.) dicere possint de anima Eccle. saluta
 dicente aut cantante Horas: c. *Qua est ista, qua ascendit per desertum sicut per*
gula sumi ex aromatibus myrrha, & thuris, & uniuersi pulueru pigmentariis: ut
 si dicerent: quæ est anima ista quæ existens in Choro cum multis alijs, ipse
 tamen in corde suo ita est sola, atque si esset in deserto? Quæ est ista, quæ
 cum tanto spiritu orat, ad eò que exuta est affectibus omnibus terrenis, in
 intentione sua rectâ ascendat in cælum? Sed quid mirum quod sic ascen
 dat, quæ nouit cum igne amoris coniungere in thuribulo cordis sui myr
 rham mortificationis electæ, incensum orationis continuæ, & fragrantem
 d. Cant. 5. 14. virtutum omnium pulueres, adiuncta semper prudentia, vt in hoc opere
 lam comitentur? ô felicissimum opus ad eò fragrans coram Deo, ad eò que
 e. Prov. 2. 9. 11. preciosum in eius præsentia, exornatum auro & argento, & preciosis claris
 s. Cant. 4. 11. s. virtutum lapidibus! Licet omnino dicere de eo, qui hoc modo or
 rat & agit, quod: *d manus illius plena sint hyacinthis*, ob ingentem valorem
 virtutum, quibus exercitia sua comitatur: cuius verba sunt tanquam *ema
 la aurea in lectis argenteis*: quia plurimum eis audiendis delectatur Dominus
 noster; & ipse magnam sentit spiritûs quietem & tranquillitatem in eis
 proferendis, dum Creatorem suum magno amore ac puritate in eis laudat.
 Verè *efanus distillans labia sponsæ* sic orantis, *et mel et lac sub lingua eius*: licet
 enim fauus multa habet loca, quasi vascula puro melle plena, quod sensum
 stillat al dimittit: ita Ecclesia ad officium dicendum omnes virtutes con
 iungit, cum suis puris intentionibus; & ita sensum magna cum tranquillita
 te, & spiritûs dulcedine verba sua dimittit. Ex quo fit, vt hæc intentio, quo
 purior est, & ab omni proprio lucro expeditior: eò sit ditior, & ingentibus
 lucris copiosior; crescit enim aurum Charitatis, & merita vitæ æternæ, au
 rum dulcedinis ac deliciarum spiritualium, quæ animam recreant; & lapi
 des preciosi plurimarum gratiarum & fauorum, quos Deus largitur suis
 cum tanto seruire seruientibus; & distributiones temporales eis multipli
 cat, & conseruat; ne etiam temporale commodum ipsis desit. Nam etiam
 g. Mal. 1. 10. in hoc sensu est verum, quod dixit Malachias: *qui claudit ostia* sensuum
 suorum, & *incendit ignem*, quo incensum offert orationis; non
 id faciet gratuito; sed magnum accipiet præ
 mium in hac & in æterna vita.

